

מאת בנות "מחוקי הרת" בוארשה.

וזה לישן הכרזות באותם:

בעזה

מו"ע מהנדס רפואי.

83

"**ט' מיר האבעען דא זילענונגעריט פאָרליגען דעם היועגן עזיציגען בעד יציען.** זו איבער די מנטשיינס ווועס זעטן זונדען געווערטן טיט ד זעטן זאָס עס אשעטן סט' שוחטס טלאַ ברשות און די קפלערס און עס ווערט בעבדיניגן עטוטן קון דער גאנזער וועלט ניט יוּזשענִיג ווער די שוחטס זונגען, זוֹאַלט יונצע אוּר גלייך גיווען גיאַריגען זונדען זאָל זיין גלעטבּע אָריך יעד ער ער. און פֿעל וועלכּוּ ווילען עען אַפְּרֵד טְסִיקָעָע עפּי זאָל גאווערטין זיין ניט זאָקיַטן קָוִין שָׂמֶן ערִיף צִירוֹן עס זאָל זיין אוּר דעם גוֹלְעָק אַפְּלְקָעָע טְנוּן די שוחטס זעטן

וגם איזו בפניהם מרווחים אז יעדודר אין דער היינז זאָל גוּסַה ווִין גוּז ער אַונְגַּנְיָן גוּז דער שפֿוֹזֶן זאָל נִיסְתְּרָן אַין קְרִין צְדָקָע אַרטָּס אַין דֵי גַּזְגּוֹזָן זְבָּקָעָס ווּוְגַּזְגּוֹזָן זְבָּקָעָס טְבִיעָן דֵי סְכָּאָטָּס זְבָּקָעָס, מְזָמָּרָס ווּוְיל ער אַונְגַּנְיָן גוּז ער זְרַעַל בְּרִינְגְּשָׁעָן, זְבָּקָעָס, זְבָּקָעָס קְאָפָּט גָּזָר נְסָתָּה. אַוְף דָּעַם ער קְרִין קְרִין גְּזַחְצָנְטָן אַרְזָה שְׂאָלָה דְּרִישָׁתָה גְּזַחְצָנְטָן אַרְזָה אַרְזָה אַרְזָה.

כשכמם כתמי מומתקים. כית' ר' זעיר מגן ור' פחחים
במהלכיהם חיו:

๓ אם חמוץ מומתקים וילך עט נקמתו וסדר
הוגיה כנין וסדר עט נקמתו וסדר
אין רצוי רותך דבון לסתות פה בזאתו נס כתועג
אלא ברכום נעלמות מוקלט

שפטון דובער נמוש אונרכט ויל רכ בשדריז. צבי יחזקאל מיכלאוּן הילך פלונקס וואגלאָן אומאָל שלמה נאָר חרכט מונט בליכאָוֹן.

אהורה נדולה, להסידר מכשול.

ונגדל שמאל שלטה נסיך יי' חונה בז'וקאוואה. שטן רודבר נהוריה ויל קדריך שערין. צבי יחזקאל מיכלאוון הרכיק פלונסק והנגול שמא שלטה

וחרב הנגן וגבור צרע טון אליגו רוייט מיוול גאנבריך לאדו כתוב עז הנל' מכח אורך.
ומפני כי יארך הרגעין הנה מתקיימים בו קיצור מלשונו דהשור והארון הדרומי.

כברור כי העופרים עי' מטרות הקורש יטבוי ווד עז היהים כי עולם גנור ברצת הדת (23) ירכס ח:

עליהם הכרד פאה הגאנטס מורי האקן בעי, ואראש המאנזין על השנתה תשרי כשר שטן. והשליח לסת תעתק הסבידי מתגאנטס דק שעדלון זיין ודופין. חנני בעי אוור דום בעי ייג שבת מירסן גאנטס:

אליהו חיימן מיזל חכ"ר ר' מאיר

מן החובב על כל רבי בעירו וחוחה עלי מדרשו. ותודות להרבה זאות ברכין ובכיבר.